

Şerif Tahsin yazdı:
ÖĞRETMEN

Öğretmen

Şerif Tahsin

Yaşam yolculuğunun henüz başındaki bireyi, konuşmalarıyla etkileyebilecek ve ona yapıp ettikleriyle rol model olacak kaç kişi vardır şu hayatta?

Zannımca çok kişi yoktur ve bunlar bir elin parmak sayısı kadardır. Ve kabul edersiniz sanıyorum, parmakların çoğunu da bir öğretmen sembolize eder.

Hayatta hedeflediği noktalara ulaşmış, derin iç huzura sahip kişilerin yaşam öykülerine göz atın lütfen. Hepsinin ortak noktası kendilerine dokunan bir öğretmenin olmasıdır. Söz konusu öğretmenlerin ortak noktası ise icra ettikleri mesleği belirli sınırlara hapsetmemeleri ve karşısına çıktığı öğrencilere çıkacakları hayat yolculuğunda içtenlikle arkadaşlık etmeleridir.

Eğitim hayatı sınavlardan, sıralamalardan, alınan puanlardan ibaret değildir. Bir insanlaştırma süreci olarak eğitim, toplumdaki ilişkilerin sağlıklı şekilde sürmesi ve millî hafızanın muhafazası için de gereklidir. Bana kalırsa eğitimin bu yönü daha da önemlidir.

Bu söylediklerim, bize öğretmenin sadece öğretmediğinin onun daha da fazlasını yaptığının/yapabileceğinin göstergesidir.

Şanlı miras

Cumhuriyet kurulurken hatta kurulması dâhi şüpheliyken Maarif Kongresi toplanmış, sözü edilen bu kongrede millî eğitimin temelleri atılmıştır. Çünkü Atatürk'e göre millî eğitim, bağımsızlık savaşı kadar mühimdir. Kongreye, yurdun her tarafından gelen 250'den fazla kadın-erkek öğretmen katılmıştır. Bu tarihî hadiseyi dönemin gazetesi Hâkimiyet-i Milliye şöyle kayda geçirmiştir:

"Mustafa Kemal Paşa, üçüncü Yunan taarruzunun en ateşli zamanında muallim ordusunun gelecek vazifesiyle meşgul bulunuyor. Bu asil ve yüce örnek Türk tarihinin benzeri ender bulunan kıymetli hatıralarından biri olacaktır."

Böyle bir mirasa sahip olarak gelinen duruma üzülmemek elde değildir.

Bugün bakıyoruz. Cumhuriyet'in ikinci yüzyılından gün aldık. Ortada, elle tutulur bir reçete yok. Eğitimin hiçbir paydaşı gelinen noktadan memnun değil. Gidilecek noktadan da habersiz.

Öğretmenlere bakalım:

Ekonomik olarak müşkül durumdadır. Kuşkusuz öğretmenlik ve para yan yana gelmeyecek kavramlar. Para için öğretmenlik yapılmaz ya da öğretmen olmak maddî refahın garantisi değildir. Ama yine de bunlar bir öğretmen maaşının yoksulluk sınırının altında olmasını gerektirmez.

Bir defa öğrencilerin saygı, sevgi, ait olma, bilme ihtiyacının karşılanabilmesi ve en sonunda kendini gerçekleştirebilmesi için önce, ona bunları sağlayacak olan kişinin -en azından- temel ihtiyaçlarının giderilmesi gerekir. Akıl ve bilim bunu emreder. Atıf yapmaya çalıştığım Maslow'un ihtiyaçlar piramidine göz atarsanız beni teyit edeceksinizdir.

Yine öğretmenlerimiz, 'Cahil kesimin ferasetine güveniyorum.' denilerek cehaletin kutsanmasından, mesleklerinin tabiri caizse ayağa düşürülmesinden hoşnut değiller.

Kısa sürede, çok da demokratik sayılmayacak bir biçimde hazırlanan Öğretmenlik Meslek Kanunu'nu memnuniyetsizlikle karşılıyorlar. Kariyer basamağını tırmanmak ve maaşlarında bir miktar yükselme görmek için sınava girmek istemiyorlar.

Öğrencilerin durumuna göz atalım:

Eğitim hayatlarının 4 ya da 5 şık arasına sıkışmasından bıkmış durumdadır. Veliefendi Hipodromu'ndaki at yarışlarından farksız bir şekilde tasarlanan eğitim sisteminden ciddi anlamda muzdaripler.

Hafta içi tam günü okulda geçiren öğrencilerin çoğu mevcut ekonomik darboğazdan dolayı yemek yeme imkânına sahip değil. Hadi zihinlerini bir şekilde doldururuz fakat ne yazık ki karınlarını doyuramıyoruz.

Velilerin hâli de farksız:

Çocuklarının nitelikli eğitime erişmesi için çabalamaktan yorgunlar. Madden ve manen yaşadıkları zorlukların haddi hesabı yok.

Bizi yönetenlere ve yönetmeye adaylara sesleniyorum:

Ülkece koyulan hedeflerin gerçekleşme yolunun okul sıralarından geçtiğinin ayırında olun.

Ekranlara çıkın, sokaklara inin ve millî eğitim politikanızı anlatın.

Okulların sadece öğretim alanı değil aynı zamanda yaşam sahası olduğu gerçeğiyle yüzleşin.

Cumhuriyet'in yüzüncü yılında yüz bin öğretmen atayarak yüzleri güldürün.

Eğitim için kaynak ayırmayın, gelecek yıllarda ekonomiye can suyu olacak zihinler için neyiniz var neyiniz yoksa verin.

Çünkü emin olun, ne verirsiniz ileride daha fazlasını alacaksınız.

Hayatta nasıl ki ekilen biçiliyorsa, küçük hayat sahaları olan sınıflar ve okullara da ne kadar önem verirsek ileride ancak o kadar değerlenebileceğiz.

Bir seslenişim de öğreteceği her harf için 40 yıl kölesi olacağımız öğretmenlerimize:

Bileğimizin değil ama bilginizin gücüne inanın.

Döktüğünüz akıl terlerine sahip çıkın.

Ebedî liderimiz, yeni nesilleri size emanet etti, bunu hiçbir zaman unutmayın!